

е доиелъ, и отецъ ти закла угоенный юнецъ: за-
що то пакъ видѣ го ти е здравъ, като послуша
тия, размотися; и не щеше да влѣзе въ отеческій
си домъ, обаче отецъ му самъ излѣзе, и му ся
моляше съ тихость да влѣзе. И старый сынъ ре-
че къ отцу своему, ето толко години ти слугу-
вахъ: и не самъ преступилъ никога, нито единъ
отъ твои те заповѣды: и нито едно яренце не ми
си далъ никога да ся развеселя съ мои те прия-
тели. Сега той часъ като е доиелъ той твой
сынъ, кой то изведе сичко то ти имѣние съ блуд-
ницы жены, задалъ си за него угоенный юнецъ,
и отецъ рече му: Чадо, ты вынаги си съ мене, и
сички те мои, са твои, а сега требоваше да ся
развеселяваме: понеже братъ ти той былъ умрелъ
и поживѣлъ былъ изгубень, и ся намѣри.

За Богатаго чловѣка, и за

сиромаха Лазаря.

Едно време былъ е нѣкой си чловѣкъ бо-
гатъ, и ся обличаше съ багряница, и висъ, и жи-
вѣше катадневно богатоизобилно, и оце бѣше
нѣкой си чловѣкъ сиромахъ, именовъ Лазарь,
кой то лежеше подъ врата та богатаго чловѣка,
уранень, и желаше да ся насыти отъ трохнички
те, кон то падаха отъ трапеза та богатаго че-
ловѣка. А кучета та дохождаха, и лижиха раны
те му. А ся случи да умрѣ сиромаха, и да го до-